

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

04 iunie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în componență:
Președinte – Petru Ursache,
Judecători – Ghenadie Nicolaev, Constantin Alerguș, Vladimir Timofti și
Iurie Bejenaru,

a judecat fără citarea părților, recursul ordinar declarat de procurorul, în
Procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți, Andrei Formusatii împotriva deciziei
Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 22 ianuarie 2014 în cauza penală în
privința lui

Tomceac Valeri Vladimir, născut la 07
octombrie 1961, originar din or. Karaganda,
Kazahstan, domiciliat în or. Drochia, str.
Decebal 1A.

**Datele referitoare la termenele de
examinare a cauzei :**

- 1. 22.01.2013-25.10.2013 (prima instanță)*
- 2. 18.11.2013-22.01.2014 (instanța de apel)*
- 3. 16.04.2014-04.06.2014 (instanța de recurs
ordinar)*

Colegiul penal lărgit asupra recursului

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Drochia din 25 octombrie 2013, *Tomceac Valeri Vladimir* a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 151 alin. (1) Cod penal și i s-a numit o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 5 (cinci) ani.

În baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 (doi) ani.

S-a dispus încasarea de la Tomceac Valeri Vladimir în beneficiul lui Steliman Eduard Vladimir a prejudiciului material în sumă de 5 200 (cinci mii două sute) lei și a prejudiciului moral în sumă de 5 000 (cinci mii) lei.

2. În fapt, instanța de fond pe baza probelor administrate la dosar a constatat că, Tomceac Valeri Vladimir la data de 24.06.2012, aproximativ pe la orele 21⁴⁰, fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflându-se la intersecția str. Independenței și str. Dorohoi din or. Drochia, lângă monumentul M. Eminescu, împreună cu cet.

Steliman Eduard Vladimir, cu care au consumat în comun alcool etilic dintr-o sticlă de masă plastică cu volumul de 1,5 litri, în rezultatul unui conflict verbal spontan iscat între ei, l-a stropit pe cet. Steliman cu spirtul din sticla dată, după ce, l-a incendiat intenționat cu o brichetă, cauzându-i celui din urmă arsuri prin flacără de gr. I-II-III AB cu suprafața totală de 50%, dintre care gr. IIIAB cu suprafața de 20% la nivelul trunchiului, membrilor superioare și inferioare, complicate cu boala combustională în fază de toxemie acută și septicotoxemie, care se califică ca vătămare corporală gravă după criteriul de pericol pentru viață.

3. Ne fiind de acord cu sentința pronunțată, împotriva acesteia a declarat apel procurorul, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul Tomceac Valeri să fie recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 151 alin. (1) Cod penal și a-i nunci o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 5 (cinci) ani.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 22 ianuarie 2014 a fost respins ca nefondat apelul, cu menținerea fără modificări a sentinței.

4.1. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a indicat că prima instanță întemeiat a conchis că reeducarea și corijarea inculpatului este posibilă fără a-l priva de libertate, iar termenul suspendării condiționate a pedepsei cu închisoarea va disciplina inculpatul în comportamentul său și va contribui la atingerea scopului pedepsei penale.

5. Împotriva deciziei nominalizate a declarat recurs ordinar procurorul, care invocând temeiurile pentru recurs prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a ambelor hotărâri judecătorești în partea stabilirii pedepsei lui Tomceac Valeri, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care lui Tomceac Valeri să-i fie numită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 5 (cinci) ani în penitenciar de tip semiînchis.

6. Verificând argumentele invocate în recursul ordinar în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit decide admisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, o hotărâre a instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept în cazul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, conform pct. 10) alin. (1) al aceluiași articol, în cazul când – s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

În speța de referință, Colegiul penal lărgit susține că obiect al contestării hotărârilor judecătorești, atât în instanța de apel cât și în instanța de recurs, a constituit revocarea prevederilor art. 90 Cod penal, unde este reglementată suspendarea condiționată a executării pedepsei la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 (cinci) ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție.

Deși la o primă vedere, în circumstanțele cauzei sunt întrunite condițiile necesare pentru a fi invocată instituția suspendării condiționate a executării pedepsei, pentru acordarea suspendării executării pedepsei se mai cere ca instanța de judecată să aprecieze că scopul pedepsei poate fi atins chiar fără executarea acesteia.

Prin urmare, un aspect omis de către ambele instanțe în pronunțarea hotărârilor adoptate îl constituie persoana condamnatului, care interesează sub raportul pericolozității sociale decurgând, în primul rând din fapta și din

împrejurările în care aceasta a fost comisă, iar în al doilea rînd din antecedentele sale penale.

Ce ține de fapta și împrejurările în care infracțiunea a fost consumată, este de reținut că pe lîngă lipsa antecedentelor penale și a caracteristicii pozitive la locul de trai, fapta a fost comisă în stare de ebrietate, adică în prezența unei circumstanțe agravante.

De asemenea, comportamentul agresiv al inculpatului după comiterea faptei, descris de către martorul Raicu Lidia Vasile (f.d. 106-107), care în timp ce îi aplica pansament inculpatului, ultimul a început să o înjure și a apucat-o de păr cu o mînă, iar cu altă mînă îi aplica lovituri în cap, cauzîndu-i dureri fizice, urma a fi luat în considerație de către ambele instanțe în vederea constatării unei garanții reale a corectării inculpatului fără izolarea acestuia de societate.

Din materialele cauzei, Colegiul penal lărgit reiterează că, deși au fost îndeplinite cerințele *de iure* ale instituției suspendării executării pedepsei, instanțele urmau să efectueze o analiză completă și minuțioasă a personalității infractorului, urmărind în acest sens comportarea sa în viața socială, la locul de muncă, înainte și după săvîrșirea infracțiunii și numai în măsura în care se dovedește că săvîrșirea faptei se datorează unui concurs accidental de împrejurări și că, pentru îndreptarea sa, nu este necesară executarea efectivă a pedepsei.

Relevante în sensul vizat sunt argumentele acuzatorului de stat care a indicat în recursul declarat că atît pe parcursul urmăririi penale, cît și în instanța de judecată, inculpatul a avut un comportament disprețuitor față de victimă, necerîndu-și scuze pentru vătămările provocate, precum și faptul că inculpatul nu a recuperat prejudiciul material cauzat victimei pînă la pronunțarea sentinței, achitîndu-l abia după depunerea apelului de către procuror în care și era indicat unul din temeiurile apelului – neachitarea prejudiciului material.

Stările de fapt, dar și circumstanțele în care a fost comisă infracțiunea incriminată inculpatului, pun în vizorul Colegiului penal lărgit incorectitudinea aplicării unei pedepse nonprivative de libertate. Aceasta deoarece inculpatul a comis cu intenție o infracțiune gravă, care atentează la valoarea primordială protejată de legea penală – viața și sănătatea persoanei, cu atît mai mult că aceasta nu a fost săvîrșită în prezența altor factori declanșatori cum ar fi bunăoară, provocarea din partea victimei, ci în prezența stării de ebrietate a inculpatului – circumstanță agravantă care nu putea fi neglijată de instanțele de fond la constatarea oportunității suspendării executării pedepsei.

În prezenta cauză, instanța de recurs, găsește întemeiate motivele recursului declarat de procuror și constată că, concluzia instanțelor inferioare, precum că, corijarea inculpatului este posibilă prin aplicarea prevederii art. 90 Cod penal - suspendarea condiționată a pedepsei, a fost una greșită, neîntemeiată și din aceste considerente o va exclude, nefiind considerat faptul că, prin această soluție se înrăutățește situația condamnatului.

Ca agravare a situației condamnatului se subînțeleg situațiile de schimbare a soluției din achitare în condamnare, de încadrare juridică la o infracțiune mai gravă, sau un alt aliniat nou, literă, de înlocuire a sancțiunii cum ar fi a măsurii educative în pedeapsă prevăzută de sancțiune, din amendă în închisoare, prin mărirea quantumului aceleiași pedepse ori adăugarea la pedeapsa principală a

pedepsei complementare, de aplicarea unor măsuri de siguranță la care nu fusese inițial condamnat, de reținere în recurs a stării de recidivă, a concursului de infracțiuni în loc de infracțiune continuată; situații de învinuire care esențial, după circumstanțele reale, diferă de cea de la început ori orice altă modificare a învinuirii (imputarea altor acțiuni în locul celor imputate anterior, imputarea infracțiunii care diferă de cea imputată după obiectul atentat, caracterul faptei și acțiunii), care afectează dreptul inculpatului la apărare.

Cele menționate în acest aliniat nu se referă la situația din speță, iar din considerentele expuse, Colegiul lărgit conchide că, recursul declarat de procuror urmează a fi admis, casată parțial hotărârea în partea numirii pedepsei cu excluderea aplicării art. 90 Cod penal.

7. În conformitate cu art. 433 alin. (1), 434-435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de procurorul, în Procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți, Andrei Formusatii, casează parțial sentința Judecătorei Drochia din 25 octombrie 2013 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 22 ianuarie 2014 în partea stabilirii pedepsei, în cauza penală în privința lui **Tomceac Valeri Vladimir**, rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărâre, prin care:

Tomceac Valeri Vladimir se consideră condamnat în baza art. 151 alin. (1) Cod penal și i se stabilește pedeapsa sub formă de 5 (cinci) ani închisoare, cu ispășirea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul de executare a pedepsei lui **Tomceac Valeri Vladimir** se calculează din momentul reținerii acestuia.

În rest, dispozițiile hotărârii contestate se mențin.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 02 iulie 2014.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Ghenadie Nicolaev

Constantin Alerguș

Vladimir Timofti

Iurie Bejenaru